

א) וְעַיִן מוֹסָר גִּטְיוֹן לֹא: ד"ה לשו"פין, ט) עוקצין פ"ג ומ"ו, א) ז"ל לקבל יעב"ך.

תורה אור השלם

1 וּבְעֵתֵיהֶם הָרַם רַבִּים יַעֲמִדוּ עַל מַלְךְ הַגָּב וּבְנֵי פְרִיצֵי עַמְךָ יִשְׁאוּ לְהַעֲמִיד חוּזוֹן וְגִבְשֵׁלָה וְיִבְאֵל יֵא יֵד 2 וְהוֹלִיד בֶּן פְּרִיץ שֶׁפֶךְ דָּם וְעָשָׂה אֶת מֵאֲחָד מֵאַלְהֵי: יִחְזָקֵאל יֵה י

הגהות הב"ח

א) גב' הוא דמעבד אי כל"ל זאת ו' נחמק: ב) רש"י ד"ה אתן וכו' שמכחישים כל"ל:

טרי עיסקי וחד שטרא פסידא דלוח. קבל היום ממנו זמנה ולמחר זמנה וכתב שטר על מאתים הפסיד הלוה כמה דפרישית שאס יהא הפסד זוה ושכר זוה לא יחשבו כל אחד לזדו אלא השכר ימלא הקרן תחילה ואח"כ יחלוקו המותר. ואם כתב ז' שטרות כמשפט הזה מחשב הפסד של זה לזדו והשכר של זה לזדו ויקבל הצעלים עליו זבה הפסד הח"י ובשכר השליש. וענה טובה קמ"ל רצא דכדז עיסקא נכתוב חד שטרא ובתרי עסקי נכתוב ז' שטרי ויהא הדבר שקול: ולא מלי למימר ליה. לכתר דמלייה: דרי מהאיך פסידא קמא צהדאי. וקבל עלך חצי הפסד ובשכר טול שלישי ונמלאת שוחת מן הקרן: דא"ל להכי טרחא מלייה וכלם היית צדכר ואלעמא דמלוי קרנא טרחת: זי טרי דעצוד עיסקא צהדי הדדי ורווח. שני קבלנים שקבלו עיסקא מצעל הבית בשותפות שימכרוהו ויסתרו צמעות עד זמן פלוני ויחלקו צנייהם וצין צעה"ז כמשפט ונשתמשו חצי הזמן ונשתכרו: דמעבד. עליה עד שיגיע הזמן שקצבו לצעה"ז שיחזרו לו את שלו והמותר יחלוקו: אי אמר ליה ניפלוג רווחא. השתא מפרש ואזיל מ"ט אית ליה דניעבד אי א"ל האי פלוג רווחא והקרן ניתפוס עדיין להרויח צו עד הזמן מלי ח"ל אידך רווחא לקרנא משמעבד שמא צסחורה שנעשה עוד נפסיד וצריך שיהא הרויח קיים להשתכר צו עוד כדי למלאות הקרן: ואי אמר ניפלוג. תרוייהו מלי ח"ל עיסקא להדדי משמעבד ואם ניפלוג שמא חצי הפסיד צסחורה שאקנה שהרי קבלתי חצי להסתפק צה עד אותו הזמן ואם אפסיד שמא חלק השני ישתכר וימלא חסרון ואנו יחד קבלנו ונשתעבדו החלקים זה לזה: **בתנ"י** ולא רלע ננש. התבואה: אסן לך חכירך. כך וכן כורין שפסקתי עמך ומה איכפת לך אם יחסר חלקי שהעשבים ^ט מכחישים השצלים אין זה אלא עלי: אין שומעין לו. והא לימא אלא צחכרנותא דאי צקבלנותא פשיטא מי מלי ח"ל מלי איכפת לך: **גב' ו**אי ח"ל כריענא וכו'. השתא מפרש אמאי אין שומעין

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קה.

הני בי תרי דקבלו עיסקא בהדי הדדי. מאלס אחד וא"ת ואמאי נקט צבי האי גוונא ולא נקט האי מאן דקביל עיסקא מחבירה וי"ל לפי שהמקבל יכול לחזור קודם הזמן ולומר לא אטרע עוד ואטול מה שיגיע לידי עד הנה דפועל יכול לחזור אפילו צחצי היום אצל בעל העיסקא יכול להיות שאין יכול לחזור שהרי פלגא הוה מלוה ציד המקבל וגם פלגא דפקדון נתן לו זכות והשליטו להשתכר צו עד הזמן וזה לא היה שום חידוש להשמיענו דמעבד המקבל דטעם פשוט כדפרישית ולהכי לא נקט צבי האי גוונא: **מז"א** דבי תרי עדיף. צכולה הוה מלי למימר צהו הכי אלא דעדיפא מיינה קאמר צהו: **ר"ח** גרים מהאי גיסא או מהאי גיסא. פירוש כדי להעמיד לך הרחב שלמטה שאז אין צריך תבואה כל כך צצדכר מועט עומד ואינו נופל או מהאי גיסא של מעלה שאינו רחב שאז צריך תבואה הרבה ופשיט ליה מדקאמר כל שאין כונס שלו רואה פני תמה דהיינו לך הרחב שיש צו צית קיצול קצת לקבל תבואה: כל

שיכול לומר לו למחר אתה יוצא ממנה ומעלת לפני עשבים: **גב' דאי** א"ל לבתר הכי כריבנא לה אמה ליה חטי מעלייתא בעינא ואי א"ל זביננא לך חטי משוקא א"ל חטי דארעאי בעינא ואי א"ל מנבישנא לך שיעור מנתך א"ל קא מנסבת שם רע דארעאי והתנן מפני שמעלת לפני עשבים אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל: **בתנ"י** המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב למפל בה א"ר יהודה מאי קצבה בכרי אלא אם יש בה כדי נפילה: **גב' ת"ר** המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב למפל בה שכך כותב לו אנא אוקים ואגיד ואזרע ואחצוד ואעמר ואדוש ואידרי ואוקים כריא קדמך ותיתי אנת ותיטול פלגא ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלגא וכמה כדי להעמיד בה כרי א"ר יוסי בר' חנינא כדי שתעמוד בו הרחת איבעיא להו רחת היוצא מהאי גיסא להאי גיסא מאי ת"ש א"ר אבהו לדידי מפרשא לי מיניה דר' יוסי בר' חנינא כל שאין כונס שלו רואה פני החמה איתמר לוי אמר שלש סאין דבי רבי ינאי אמרי וסאתים אמר ר"ל סאתים שאמרו יחוי מן ההוצאה תנן התם ^ט פריצי זיתים וענבים ב"ש מטמאין וב"ה ^ט מטמאין מאי פריצי זיתים אמר רב הונא רשעי זיתים אמר רב יוסף ומאי קראה ^ט [ובנן] פריצי עמך ינשאו להעמיד חוון ונכשלו ר"ג בר יצחק אמר מהכא ^ט והוליד בן פריץ שופך דם וכמה פריצי זיתים ר' אלעזר אמר ^ט ארבעת קבין לקורה דבי ר' ינאי אמרי סאתים לקורה ולא פליגי הא באתרא דמעייילי כורא באוללא הא באתרא דמעייילי תלתא כורין באוללא תנו רבנן עלו

לו אי אמר לו אי אחרו אחר הקצירה והאפוץ שרשי העשבים שנתרו צה וימותו ולא תעלה לפניך עשבים מאי מהדר ליה: א"ל אנה חטי מעליא בעינא. אותו חכירות שפסקת לי אני רוצה שיהו צריאים ולא כחושים: מנסבס שם רע דארעאי. הרואים סבורים שניכשת ואעפ"כ היא מלאה עשבים ואתה מוציא שם רע דארעאי ומחר אם צחצי למכור או להוריד לזה ארים אחר לא יהיה יורד: והא סגן וכו'. הרי לא שנה צמתני אלא טענה אחת וצבילה קאמר אין שומעין לו ע"כ צהא תליא כולה: אלא משום דא"ל צורא דנפל נפל. כל טענתו אינה אלא שמעלת עשבים לשנה הבאה וטענתו לעולם עומדת כדי ח"ל כריענא לאחר הקצירה ח"ל האי נתי דעקרת לשרשים סוף סוף העשבים שתניח צה עכשיו עד שיצריעו יפלו הזרעים לארץ ויצמחו לשנה הבאה ולו לא תועיל החרישה: **בתנ"י** המקבל שדה מחבירו ולא עשה תבואה אלא מעט וצא לו הארים למנוע מלהתעסק צה עוד שאין צה עוד כדי טרחו: אס יש צה כדי לעשות. מתבואתה כרי. ובגמרא מפרש מאי שיעוריה: חייב ליעפל צה. צעל כרחו. והא לימא אלא צקבלנותא דאי צחכרנותא דאי לצעל השדה אס יחדל לו סוף סוף חכירו הוה נותן לו: מה קצבה בכרי. מה קצבה יש אס קצבתם לו כרי לשיעור חיוב טיפול שדה גדולה לשיעור כרי ושדה קטנה לשיעור כרי: אלא אס יש צה כדי נפילה. שיכול לחזור ולזרעה לשנה הבאה מתבואת שנה זו: נפילה. זרע שמפזרים לה צמפולת יד: **גב' אקוס** ואגיר. אעמוד ואחרוש: ואדרי. אזרה המון צרחת או צנפה: צעמלאי וצנפקוס ידי. צהוצחתי: הרחם. פלי"א שורין המון צרות מתוך התבואה: שפעמוד צה. כשתחצין אותה צמוכו: מהאי גיסא ומהאי גיסא. אס נראין חודיה משני דלדין: כונס שלו. פלדיין צלע"ו. הרחת שמכניסין אותה ^א לצבות התבואה עליה לזרות שאין רואה פני החמה ודדין נמי צכלל כונס הס: סגן הפס. צנס' עוקצין וכו'. משום אמרי דבי ר' ינאי דמפרשי שיעורא צכולהו הנך מתיני' נקט להו גבי מתיני' דמפרשי צה דבי ר' ינאי שיעורא: פריצי ויסים. כדמפרש רשעי זיתים וענבים שהן לעולם צוסר שאין צישולן נגמר לעולם: מטערים. מן טומאת אוכלין דלא חוי לאכילה: וכמה פריצי. כמה הן מצושלין ועדיין פריצין הן: ארבעס קבין לקורה. שמכניסין צצית הצד מהן כדי שיעור טעינת הקורה צפעס אחת ואין מוציאין אלא ארבעה קבין צמן: צאוללא. צמפוחה אחת שקורין ש"ק. ויש מקום צצמי צד שלהן גדולין ומכניסין שלשת כורים יחד ויש מקום שאין מכניסין אלא כור זיתים צטעינת קורה וישער רבי אלעזר צקטיס ורבי ינאי צגדולים. וסאתים הוי תלתא זימני ארבעה קבין: עלו

כה א מ"י פ"ז מהלכות שלחין ושופין הלכה צ סמג עין פז טוש"ע י"ד ס"י קעו סעף ל: כו ב טוש"ע שס סעף לה: כז ג ד מ"י פ"ח מהל' סמג סמג סמג ח סמג עין פט טוש"ע ח"מ ס"י שס סעף ד: כח ה ו ז מ"י שס הלכה יב סמג שס טוש"ע ח"מ ס"י שס סעף א: כט ח ט מ"י פ"א מהל' טומאת אוכלין הלכה יב:

לעוי רש"י

פ"א [פס"א]. יעה [כלומר כך שטוחה בעלתהדיית ארובה]. פלדיין [פלדור]. יעה בלי הקת. ש"ק. כמות ענבים או זיתים שהיו מכניסין בבת אחת תחת המכשש.